Europeiska unionens officiella tidning

SV
L-serien

2024/1799

10.7.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/1799

av den 13 juni 2024

om gemensamma regler för att främja reparation av varor och om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiven (EU) 2019/771 och (EU) 2020/1828

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 ([4]) syftar till att förbättra den inre marknadens funktion och samtidigt uppnå en hög konsumentskyddsnivå och ökad cirkularitet i ekonomin. Inom ramen för den gröna omställningen syftar det här direktivet till att förbättra den inre marknadens funktion och samtidigt främja en mer hållbar konsumtion, och det kompletterar därmed det mål som eftersträvas med direktiv (EU) 2019/771.

(2) För att uppnå dessa mål, och i synnerhet för att underlätta gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster och konkurrens mellan reparatörer av varor köpta av konsumenter på den inre marknaden, är det nödvändigt att fastställa enhetliga regler för att främja reparation av varor som köpts av konsumenter inom och utanför säljarens ansvar enligt direktiv (EU) 2019/771. Medlemsstaterna har redan infört eller överväger att införa regler som främjar reparation och återanvändning av varor köpta av konsumenter utanför säljarens befintliga ansvar enligt direktiv (EU) 2019/771. Olika tvingande nationella regler på detta område utgör faktiska eller potentiella hinder för den inre marknadens funktion och inverkar negativt på gränsöverskridande transaktioner som utförs av ekonomiska aktörer som agerar på den marknaden. Dessa operatörer kan behöva anpassa sina tjänster för att följa olika tvingande nationella regler och kan drabbas av ytterligare transaktionskostnader för att erhålla nödvändig juridisk rådgivning rörande de krav i lagstiftningen i den medlemsstat där konsumenten har sin vanliga vistelseort som är tillämpliga enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 ([5]), och anpassa sina avtal om tillhandahållande av reparationstjänster i enlighet med detta. Detta kommer i första hand att påverka små och medelstora företag, som utgör den största delen av reparationssektorn. Rättslig fragmentering kan också inverka negativt på konsumenternas förtroende för gränsöverskridande reparationer på grund av osäkerhet om faktorer som är viktiga för beslutet att reparera varor.

(3) För att minska förtida kassering av fungerande varor köpta av konsumenter och för att uppmuntra konsumenterna att använda sina varor under längre tid är det nödvändigt att stärka bestämmelserna om reparation av varor, så att konsumenterna kan söka reparationer till överkomliga priser från en leverantör av reparationstjänster som de själva väljer. Reparationer bör leda till hållbar konsumtion, eftersom det sannolikt kommer att generera mindre avfall av kasserade varor, mindre efterfrågan på resurser, inklusive energi, som orsakas av tillverkning och försäljning av nya

([1]) EUT C 293, 18.8.2023, s. 77.
([2]) EUT C, C/2023/1330, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1330/oj.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2024 (ej ännu offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 30 maj 2024.
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 28).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

varor som ersätter defekta varor, samt minskade utsläpp av växthusgaser. Detta direktiv främjar hållbar konsumtion i syfte att skapa miljönytta – genom att främja en livscykel för varor som inbegriper återanvändning, reparation och rekonditionering – och samtidigt uppnå fördelar för konsumenterna genom att kostnader i samband med nya inköp undviks på kort sikt.

(4) Konsumenternas beteende består av många olika aspekter. Vid valet mellan reparation och köp av en ny vara spelar beslutskriterier som ekonomiska fördelar, hållbarhet, tillgänglighet och närhet till reparationstjänsten och den tid som krävs för reparation en viktig roll. Olika hinder kan göra att konsumenterna inte väljer reparation. Syftet med detta direktiv är att ta itu med vissa av dessa hinder.

(5) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 ([6]) fastställs särskilt krav på utbudssidan som syftar till en mer hållbar produktdesign under produktionsfasen. I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/825 ([7]) fastställs krav på efterfrågesidan som säkerställer bättre information om varors hållbarhet och reparerbarhet på försäljningsstället, vilket bör göra det möjligt för konsumenterna att fatta välgrundade och hållbara köpbeslut. Detta direktiv har som syfte att komplettera dessa krav på utbuds- och efterfrågesidan genom att främja reparation och återanvändning under eftermarknadsfasen utanför säljarens ansvar. Dessutom bör direktiv (EU) 2019/771 ändras för att främja reparation inom säljarens ansvar. Direktivet syftar således till att inom ramen för den europeiska gröna given främja en mer hållbar konsumtion, en cirkulär ekonomi och den gröna omställningen.

(6) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas frihet att reglera andra aspekter av avtal om tillhandahållande av reparationstjänster än de som harmoniseras genom unionsrätten. Detta direktiv bör varken påverka medlemsstaternas frihet att reglera allmänna avtalsrättsliga aspekter, såsom regler om avtals utformning, giltighet, ogiltighet eller verkningar, inbegripet konsekvenserna av hävning av ett avtal, i den mån de inte regleras i detta direktiv, eller rätten till skadestånd. Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 ([8]), särskilt inte vad gäller produktsäkerhetsåterkallelse.

(7) Om det är förenligt med de skyldigheter som fastställs i detta direktiv och annan tillämplig unionsrätt bör det även fortsättningsvis stå medlemsstaterna fritt att behålla eller införa bestämmelser om andra aspekter av främjande av reparation av varor som kan komplettera reglerna i detta direktiv, till exempel när det gäller kommersiella garantier, förekomsten av centrum för reparationstjänster eller ekonomiska incitament till reparation.

(8) För att fördelarna med detta direktiv ska kunna utnyttjas fullt ut bör direktivet tillämpas på alla varor. De bestämmelser om reparations- och informationsskyldigheter som anges i detta direktiv bör dock endast tillämpas på varor för vilka krav på reparerbarhet föreskrivs i unionens rättsakter.

(9) Kraven på reparerbarhet bör omfatta alla krav i unionens rättsakter som säkerställer att varor kan repareras, inbegripet men inte begränsat till krav enligt den ram för ekodesign som avses i förordning (EU) 2024/1781, för att omfatta ett brett spektrum av varor samt framtida utveckling på andra unionsrättsliga områden.

(10) Reparatörer ska ge konsumenterna viktig information om sina reparationstjänster. För att göra det lättare för konsumenten att utöva sin valfrihet att besluta vem som ska reparera varorna och hjälpa till att identifiera och välja lämpliga reparationstjänster bör reparatörer på frivillig basis kunna använda det standardiserade europeiska formuläret för reparationsinformation som tillhandahålls i bilaga I till detta direktiv. Det europeiska formuläret för reparationsinformation bör omfatta de nyckelparametrar som påverkar konsumenternas beslut om reparation,

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/825 av den 28 februari 2024 om ändring av direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller mer konsumentmakt i den gröna omställningen genom bättre skydd mot otillbörliga affärsmetoder och bättre information (EUT L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1).

såsom felets natur, priset och den tid inom vilken reparatören åtar sig att slutföra reparationen. Om reparatören erbjuder ytterligare tjänster, såsom transport, bör de individuella kostnaderna för dessa tjänster anges. Informationen i det europeiska formuläret för reparationsinformation bör tillhandahållas konsumenterna på ett tydligt och begripligt sätt och i enlighet med tillgänglighetskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 ([9]). Det europeiska formuläret för reparationsinformation kan göra det möjligt för konsumenterna att bedöma och enkelt jämföra reparationstjänster, inbegripet alternativa reparationserbjudanden, och underlätta tillhandahållandet av information om reparationstjänster, särskilt för mikroföretag och små och medelstora företag. Reparatörer skulle få större rättssäkerhet eftersom de genom att korrekt använda och fylla i det europeiska formuläret för reparationsinformation skulle anses fullgöra sina rättsliga skyldigheter, särskilt när det gäller tillhandahållande av viss förhandsinformation enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU ([10]). En standardiserad presentation av viktig information via det europeiska formuläret för reparationsinformation skulle förbättra tydligheten och insynen och bidra till att öka konsumenternas förtroende för reparationstjänster.

(11) Om reparatören tillhandahåller det europeiska formuläret för reparationsinformation bör reparatören göra detta inom skälig tid, vilket bör motsvara kortast möjliga tidsperiod efter begäran och innan konsumenten blir bunden av ett avtal om tillhandahållande av reparationstjänster. Om inget europeiskt formulär för reparationsinformation tillhandahålls bör en konsument också kunna ingå ett avtal om tillhandahållande av reparationstjänster med en reparatör enligt förhandsinformation som tillhandahålls på annat sätt i enlighet med direktiv 2011/83/EU.

(12) Det europeiska formuläret för reparationsinformation bör tillhandahållas kostnadsfritt. Det finns dock situationer där en reparatör måste utföra en diagnostiktjänst, dvs. inspektera varorna för att identifiera felets natur eller typen av reparation. I sådana fall bör reparatören kunna begära att konsumenten betalar de nödvändiga kostnader som detta medför, inbegripet arbets- eller transportkostnader. I linje med förhandsinformationen och andra krav i direktiv 2011/83/EU bör reparatören informera konsumenten om sådana kostnader innan konsumenten begär diagnostiktjänsten och innan det europeiska formuläret för reparationsinformation tillhandahålls. Konsumenterna bör kunna avstå från att begära diagnostiktjänsten om de anser att kostnaderna för att erhålla diagnostiktjänsten är för höga. Om konsumenten väljer att låta reparera varan bör reparatören kunna dra av sådana kostnader från reparationspriset. Detta påverkar inte medlemsstaternas regler om obligatoriskt avdrag för sådana kostnader. Avdraget kan meddelas genom det europeiska formuläret för reparationsinformation.

(13) Reparatörer bör inte ändra de villkor för reparation som anges i det europeiska formuläret för reparationsinformation, inbegripet reparationspriset, under en minimiperiod på 30 kalenderdagar. Reparatören och konsumenten bör dock kunna komma överens om en längre period. Detta skulle säkerställa att konsumenterna ges tillräckligt med tid för att jämföra olika reparationserbjudanden. Om ett avtal om tillhandahållande av reparationstjänster ingås på grundval av det europeiska formuläret för reparationsinformation bör informationen om villkor för reparation och pris i detta formulär utgöra en integrerad del av avtalet om tillhandahållande av reparationstjänster och därmed definiera reparatörens skyldigheter enligt avtalet. Underlåtenhet att uppfylla dessa avtalsförpliktelser regleras av tillämplig nationell rätt.

(14) En reparatör som beslutar att tillhandahålla det europeiska formuläret för reparationsinformation bör, om konsumenten godtar de villkor som anges i detta, vara skyldig att reparera. Medlemsstaterna bör föreskriva proportionella och effektiva rättsmedel för konsumenter om reparatören inte utför reparationstjänsten efter det att konsumenten har godtagit det europeiska formuläret för reparationsinformation. Sådana rättsmedel kan inbegripa ersättning för den kostnad som betalats för diagnostiktjänsten.

(15) I direktiv (EU) 2019/771 föreskrivs en skyldighet för säljare att reparera varor vid bristande avtalsenlighet som förelåg vid den tidpunkt då varorna levererades och som framkommer under ansvarsperioden. När den skyldigheten inte gäller kasseras ett stort antal defekta men i övrigt fungerande varor i förtid. För att uppmuntra konsumenterna att låta reparera sina varor i sådana situationer bör detta direktiv ålägga tillverkarna en skyldighet att på

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

konsumentens begäran reparera varor som omfattas av krav på reparerbarhet enligt unionens rättsakter, eftersom dessa krav på reparerbarhet riktar sig till dem. Denna skyldighet bör gälla för tillverkare både inom och utanför unionen i fråga om varor som släpps ut på unionsmarknaden. Dessutom bör detta direktiv inte ifrågasätta tillverkares ekonomiska valfrihet att upphöra med tillverkningen av en vara, utan att det i tillämpliga fall påverkar skyldigheten att tillhandahålla reservdelar och verktyg enligt unionsrätten.

(16) Eftersom den reparationsskyldighet som åläggs tillverkare enligt detta direktiv omfattar fel som inte beror på att varorna avviker från ett köpeavtal, bör tillverkarna kunna tillhandahålla reparationer antingen mot att konsumenten betalar ett pris eller kostnadsfritt. Möjligheten att debitera ett pris bör uppmuntra tillverkare att utveckla hållbara affärsmodeller, inbegripet tillhandahållande av reparationstjänster. Ett sådant pris kan exempelvis ta hänsyn till arbetskostnader, kostnader för reservdelar, driftskostnader för reparationsanläggningen och sedvanlig marginal. Priset bör vara skäligt, vilket innebär att det bör fastställas på ett sådant sätt att konsumenterna inte avsiktligt avskräcks från att dra nytta av tillverkarnas reparationsskyldighet. Priset och villkoren för reparation bör överenskommas i ett avtal mellan konsumenten och tillverkaren, och det bör även fortsättningsvis stå konsumenten fritt att besluta huruvida detta pris och dessa villkor är godtagbara. Behovet av ett sådant avtal och konkurrenstrycket från andra reparatörer bör uppmuntra tillverkare som har reparationsskyldighet att hålla priset på en nivå som konsumenten kan godta. Reparationsskyldigheten kan också fullgöras kostnadsfritt om ett fel omfattas av en kommersiell garanti, till exempel i fråga om en varas garanterade hållbarhet. För att ge konsumenterna incitament att låta reparera sina varor utanför den rättsliga garantin bör en tillverkare under den tid då reparationen utförs kunna erbjuda lån av en jämförbar vara, som förväntas återlämnas när konsumenten får den reparerade varan.

(17) Det skulle vara fördelaktigt om reparationen kunde utföras så nära konsumenten som möjligt för att undvika onödiga transportkostnader och utsläpp. Tillverkare och, i tillämpliga fall, auktoriserade representanter, importörer och distributörer, bör kunna fullgöra sin reparationsskyldighet genom att lägga ut reparationer på entreprenad, till exempel om de inte har reparationsinfrastrukturen för detta eller om reparationen kan utföras av en reparatör närmare konsumenten De bör dock förbli ansvariga för reparationsskyldigheten.

(18) Enligt de krav som fastställs i delegerade akter som antagits enligt förordning (EU) 2024/1781 eller genomförandeåtgärder som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ([11]), ska tillverkare ge tillgång till reservdelar, reparations- och underhållsinformation eller reparationsrelaterade programvaruverktyg, fast programvara eller liknande hjälpmedel. Dessa krav säkerställer att reparationerna är tekniskt genomförbara, inte bara för tillverkaren utan även för andra reparatörer. Till följd av detta kommer reparatörerna och i tillämpliga fall konsumenterna att ha tillgång till reservdelar, reparationsrelaterad information och verktyg i enlighet med unionens rättsakter, och konsumenterna kommer att ha ett större urval av reparatörer eller, i tillämpliga fall, möjlighet att reparera själva. Reservdelar bör göras tillgängliga åtminstone under den tidsperiod som anges i unionens rättsakter. Tillverkare som gör reservdelar och verktyg tillgängliga för varor som omfattas av rättsakter som förtecknas i bilaga II till detta direktiv bör, oavsett om detta sker frivilligt eller i enlighet med motsvarande rättsliga skyldigheter enligt unionsrätten, ta ut ett skäligt pris som inte hindrar tillgång till sådana reservdelar och verktyg och därigenom förhindrar reparation. För att komplettera dessa åtgärder bör tillverkarna inte använda några avtalsklausuler eller hårdvaru- eller programvarutekniker som hindrar reparation av varor för vilka det finns krav på reparerbarhet som fastställs i de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga II till detta direktiv, såvida de inte är motiverade av legitima och objektiva faktorer, inbegripet för att förhindra eller begränsa obehörig användning av verk och andra alster som skyddas av immateriella rättigheter enligt unionsrättsakter och nationella rättsakter, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG ([12]), 2004/48/EG ([13]) och (EU) 2019/790 ([14]). Detta bör följaktligen främja konkurrensen och gynna konsumenterna genom bättre tjänster och lägre reparationspriser.

([11]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

([12]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157, 30.4.2004, s. 45).

([14]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG (EUT L 130, 17.5.2019, s. 92).

(19) Näringsidkares metoder som förleder konsumenterna att tro att deras varor inte kan repareras på grund av att de tidigare reparerats eller inspekterats av en oberoende reparatör, en icke-professionell reparatör eller slutanvändare, eller falska påståenden som gör gällande att en sådan reparation eller inspektion medför säkerhetsrisker och som därmed vilseleder konsumenterna, kan i tillämpliga fall utgöra otillbörliga affärsmetoder enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG ([15]).

(20) Reparationsskyldigheten bör också gälla i fall där tillverkaren är etablerad utanför unionen. För att göra det möjligt för konsumenterna att vända sig till en ekonomisk aktör som är etablerad i unionen för att få denna skyldighet fullgjord föreskrivs i detta direktiv en rad alternativa ekonomiska aktörer som är skyldiga att fullgöra tillverkarens reparationsskyldighet i sådana fall. Detta bör göra det möjligt för tillverkare utanför unionen att organisera och fullgöra sin reparationsskyldighet inom unionen.

(21) För att undvika att tillverkarna överbelastas och säkerställa att de kan fullgöra sin reparationsskyldighet bör denna skyldighet begränsas till de varor för vilka och i den utsträckning som krav på reparerbarhet föreskrivs i unionens rättsakter. Kraven på reparerbarhet tvingar inte tillverkarna att reparera defekta varor utan säkerställer att varorna är sådana att de kan repareras. Exempel på unionsrättsakter som fastställer krav på reparerbarhet är delegerade akter som antagits enligt förordning (EU) 2024/1781 eller genomförandeåtgärder som antagits enligt direktiv 2009/125/EG, som skapar en ram för att förbättra produkters miljömässiga hållbarhet, eller andra relevanta unionsrättsakter såsom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 ([16]). Denna begränsning av reparationsskyldigheten bör säkerställa att endast de varor som är utformade för att kunna repareras omfattas av en sådan skyldighet. Relevanta krav på reparerbarhet inbegriper utformningskriterier som ger bättre möjligheter att demontera varorna och tillgängliggörande av en rad reservdelar under en minimiperiod. Omfattningen av reparationsskyldigheten bör motsvara den för kraven på reparerbarhet, och till exempel kan ekodesignkraven endast gälla vissa komponenter i varan eller en viss tidsperiod fastställas för att göra reservdelar tillgängliga. Reparationsskyldigheten enligt detta direktiv, som gör det möjligt för konsumenten att under eftermarknadsfasen vända sig direkt till tillverkaren med krav på reparation, bör komplettera de krav på reparerbarhet på utbudssidan som fastställs i exempelvis förordning (EU) 2024/1781, vilket stimulerar konsumenternas efterfrågan på reparation.

(22) För att säkerställa rättssäkerhet bör detta direktiv i bilaga II förteckna unionsrättsakter som innehåller krav på reparerbarhet för relevanta kategorier av varor. I syfte att säkerställa överensstämmelse med den framtida utvecklingen av regelverket bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på tillägg av unionsrättsakter i bilaga II till detta direktiv när nya krav på reparerbarhet antas. Kommissionen bör lägga till dessa rättsakter så snart som möjligt, dock senast tolv månader efter det att de har offentliggjorts. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([17]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(23) Detta direktiv ålägger tillverkaren reparationsskyldighet, men det underlättar också konsumenternas val av reparationstjänster från andra reparatörer. Detta val kommer att underlättas genom det europeiska formulär för reparationsinformation som tillhandahålls på frivillig basis inte bara av tillverkaren utan även av reparatörer såsom säljaren eller oberoende reparatörer eller genom sökning via en onlinebaserad reparationsplattform. Eftersom konsumenterna skulle behöva betala för reparationen kommer de sannolikt att jämföra reparationsmöjligheter för

([15]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1).

([17]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

att välja de reparationstjänster som är bäst lämpade för deras behov. Det är därför sannolikt att de kontaktar oberoende reparatörer i närheten eller säljaren innan de vänder sig till tillverkare som till exempel kan finnas längre bort och för vilka priset kan vara högre på grund av transportkostnader.

(24) I linje med direktiv (EU) 2019/771 bör en tillverkare undantas från reparationsskyldigheten om reparation är faktiskt eller rättsligt omöjlig. Därför bör tillverkaren inte kunna vägra reparation av rent ekonomiska skäl, såsom kostnader för reservdelar, eller enbart på grund av att en tidigare reparation har utförts av andra reparatörer eller, i tillämpliga fall, av konsumenten. I den nationella rätt som genomför direktiv (EU) 2019/771 eller föregående Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG ([18]) används redan kriteriet om huruvida reparation är omöjlig, och det tillämpas av nationella domstolar.

(25) För att öka konsumenternas medvetenhet om tillgången till reparation och därmed sannolikheten för att reparation kommer till stånd bör tillverkare eller, i tillämpliga fall, auktoriserade representanter, importörer eller distributörer informera konsumenterna genom att tillgängliggöra information om reparationsskyldigheten och reparationstjänsterna. Informationen bör finnas tillgänglig åtminstone under hela den tid då reparationsskyldigheten gäller, vilket kan tolkas som att den börjar vid tidpunkten för utsläppandet på marknaden och slutar när kraven på reparerbarhet löper ut. Informationen bör innehålla uppgifter om de varor som omfattas av denna skyldighet, tillsammans med en förklaring om att och i vilken utsträckning reparationer tillhandahålls för dessa varor, till exempel genom underleverantörer. Denna information bör vara lättillgänglig för konsumenten och tillhandahållas på ett tydligt och begripligt sätt, utan att konsumenten behöver begära den, och i enlighet med tillgänglighetskraven i direktiv (EU) 2019/882. Det bör stå tillverkarna fritt att bestämma på vilket sätt de informerar konsumenten, till exempel via en webbplats på ett synligt och framträdande sätt, via det digitala produktpasset eller på försäljningsstället, till exempel om tillverkaren är säljare.

(26) För att uppmuntra till reparation bör kommissionen inrätta en europeisk onlineplattform för reparation (*den europeiska onlineplattformen*). Den europeiska onlineplattformen bör bestå av nationella delar som bygger på ett gemensamt onlinegränssnitt och innehålla länkar till nationella onlineplattformar för reparation (*de nationella onlineplattformarna*) som uppfyller kriterierna i detta direktiv. I detta syfte bör kommissionen utveckla ett gemensamt onlinegränssnitt för den europeiska onlineplattformen. Kommissionen bör också ansvara för att säkerställa it-underhållet av det gemensamma onlinegränssnittet och svara på tekniska eller andra frågor från användare om den europeiska onlineplattformen eventuellt inte fungerar korrekt. Konsumenterna bör ha kostnadsfri tillgång till den europeiska onlineplattformen. Den bör också, i tillämpliga fall, kunna ta emot säljare av rekonditionerade varor, köpare av defekta varor för rekonditionering eller kompletterande marknadsbaserade instrument, såsom lokalt ledda reparationsinitiativ. Medlemsstaterna bör antingen använda det gemensamma onlinegränssnittet för att skapa sina nationella delar på den europeiska onlineplattformen eller inrätta, eller i tillämpliga fall behålla, nationella onlineplattformar som uppfyller kriterierna i detta direktiv. När medlemsstaterna använder den europeiska onlineplattformen bör det överlåtas åt medlemsstaterna att själva välja hur de nationella delarna ska fyllas i, till exempel genom självregistrering, import av bulkdata från befintliga databaser med reparatörernas samtycke eller genom att kräva förhandsgodkännande för registrering. Om medlemsstaterna anser det nödvändigt bör de kunna fastställa villkor för tillgång till de nationella delarna, såsom att uppfylla kriterier för yrkeskvalifikationer eller visa att man följer tillämpliga frivilliga europeiska eller nationella kvalitetsstandarder för reparation. Sådana villkor bör vara icke-diskriminerande och förenliga med unionsrätten. Medlemsstater som väljer att i sina nationella delar fastställa villkor för tillgång bör få ytterligare sex månader på sig att göra sin nationella del operativ.

(27) Vissa medlemsstater eller företag har investerat resurser i utvecklingen av nationella onlineplattformar för att främja reparation. För att undvika att skapa en alltför stor administrativ börda och för att möjliggöra lämplig flexibilitet bör medlemsstaterna också kunna välja att behålla en befintlig nationell onlineplattform som uppfyller kraven i detta direktiv. Om en medlemsstat behåller eller inrättar en nationell onlineplattform bör den inte vara skyldig att inrätta en nationell del på den europeiska onlineplattformen eller att utse nationella kontaktpunkter. Medlemsstaterna bör välja mellan att inrätta en nationell del på den europeiska onlineplattformen eller att inrätta en nationell

([18]) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, 7.7.1999, s. 12).

onlineplattform som uppfyller villkoren i detta direktiv och informera kommissionen om detta senast den 31 juli 2026. Sådana nationella onlineplattformar kommer att vara tillgängliga via en länk från den europeiska onlineplattformen om de är i drift senast den 31 juli 2027. De kan vara privata, offentliga eller onlineplattformar som är offentlig-privata partnerskap.

(28) Den europeiska onlineplattformen bör omfatta användarvänliga verktyg för att söka efter reparatörer per medlemsstat. Detta kan hjälpa konsumenterna att bedöma och jämföra fördelarna med olika leverantörer av reparationstjänster och därmed ge dem incitament till att välja reparation. Den europeiska onlineplattformen syftar till att underlätta sökandet efter reparationstjänster i förbindelser mellan företag och konsumenter, men för att främja hållbar konsumtion bör medlemsstaterna kunna utvidga omfattningen av sin nationella del på den europeiska onlineplattformen till säljare av rekonditionerade varor, köpare av defekta varor för rekonditionering och lokalt ledda reparationsinitiativ, såsom reparationskaféer.

(29) Medlemsstaterna bör utse en företrädare som ska ingå i en expertgrupp som inrättats av kommissionen för att ge råd om utformningen av den europeiska onlineplattformen och dess funktion, i syfte att underlätta samordningen mellan kommissionen och medlemsstaterna.

(30) Medlemsstaterna bör också utse nationella kontaktpunkter med ansvar för uppgifter som gäller förvaltningen av deras nationella del. De nationella kontaktpunkter som utsetts av medlemsstaterna bör, i tillämpliga fall, övervaka uppgifterna i den nationella delen i syfte att upptäcka, identifiera och avlägsna ogiltiga uppgifter i enlighet med unionsrätten.

(31) Kommissionen bör säkerställa att konsumenterna lätt och kostnadsfritt får tillgång till den europeiska onlineplattformen. Den europeiska onlineplattformen bör göra det möjligt för konsumenter att hitta lämpliga reparationstjänster för sina defekta varor och, i tillämpliga fall, säljare av rekonditionerade varor, köpare av defekta varor för rekonditionering eller lokalt ledda reparationsinitiativ såsom reparationskaféer. Konsumenterna bör kunna använda sökfunktioner för att filtrera efter olika egenskaper såsom varukategorier, tillgång till tillfälliga ersättningsvaror, kvalitetsindikatorer och alla villkor för reparation, inbegripet var reparatören befinner sig och möjligheten till gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster. Den europeiska onlineplattformen bör också vara tillgänglig för utsatta konsumenter, inbegripet personer med funktionsnedsättning, i enlighet med tillämplig unionsrätt om tillgänglighet.

(32) Den sökfunktion som baseras på varor kan hänvisa till varutypen eller varumärket. Eftersom reparatörer inte kan känna till det specifika felet innan en begäran om reparation har gjorts, bör det vara tillräckligt att de på den europeiska onlineplattformen tillhandahåller allmän information om centrala aspekter av sina reparationstjänster för att konsumenterna ska kunna besluta om de ska låta reparera varan i fråga, särskilt den genomsnittliga tiden för att slutföra reparationen, tillgången till tillfälliga ersättningsvaror, den plats där konsumenten ska överlämna varorna för reparation och tillgången till stödtjänster. Reparatörer och, i tillämpliga fall, säljare av rekonditionerade varor, köpare av defekta varor för rekonditionering och lokalt ledda reparationsinitiativ såsom reparationskaféer bör uppmuntras att regelbundet uppdatera sin information på den europeiska onlineplattformen. För att bygga upp konsumenternas förtroende för de reparationstjänster som finns tillgängliga på den europeiska onlineplattformen bör reparatörer kunna visa att de följer vissa reparationsstandarder.

(33) För att göra det europeiska formuläret för reparationsinformation mer lättillgängligt bör den europeiska onlineplattformen ge konsumenterna möjlighet att direkt begära detta formulär från reparatören via den europeiska onlineplattformen, i de fall då reparatören frivilligt gör formuläret tillgängligt.

(34) För att öka konsumenternas medvetenhet om den europeiska onlineplattformen bör kommissionen och medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder, till exempel tagga den europeiska onlineplattformen på relaterade nationella webbplatser eller genomföra kommunikationskampanjer.

(35) Medlemsstaterna bör säkerställa att deras nationella lagstiftning, inbegripet när de införlivar detta direktiv, är helt i linje med de grundläggande friheterna att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet enligt fördragen. Det här direktivet bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/958 ([19]).

([19]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/958 av den 28 juni 2018 om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken (EUT L 173, 9.7.2018, s. 25).

(36) Medlemsstaterna bör vidta åtminstone en åtgärd för att främja reparation. Sådana åtgärder kan vara av finansiell eller icke-finansiell karaktär. Åtgärder av icke-finansiell karaktär kan omfatta informationskampanjer, stöd till lokalt ledda reparationsinitiativ genom direkta insatser såsom att tillhandahålla utrymme för så kallade ”reparationslaboratorier” eller mötesplatser, till exempel i lokala samhällscentrum eller kulturella centrum. Åtgärder av finansiell karaktär kan till exempel utgöras av reparationskuponger, reparationsfonder, stöd till eller skapande av lokala eller regionala onlineplattformar för reparation, organisation eller finansiering av utbildningsprogram för förvärv av specifika färdigheter i reparation samt av beskattningsåtgärder. När det gäller beskattningsåtgärder kan medlemsstaterna, i tillämpliga fall, i enlighet med bilaga III till rådets direktiv 2006/112/EG ([20]), beroende på vad som är tillämpligt, välja att föreskriva en reducerad mervärdesskattesats för tillhandahållande av reparationstjänster för hushållsapparater, skor och lädervaror, kläder och hushållstextilier, inbegripet lagning och ändring. I detta sammanhang kan kommissionen överväga att vid behov lägga fram ett förslag till ändring av bilaga III till det direktivet. Dessa åtgärder kan vidtas på nationell, regional eller lokal nivå. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om en eller flera åtgärder som vidtas för att främja reparation, i syfte att underlätta utbyte av bästa praxis. Kommissionen bör offentliggöra information om sådana åtgärder.

(37) Medlemsstaterna måste fastställa sanktioner vid överträdelser av nationella bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv och säkerställa att dessa verkställs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(38) Kommissionen bör möjliggöra utvecklingen av en frivillig europeisk kvalitetsstandard för reparationstjänster, till exempel genom att uppmuntra och underlätta frivilligt samarbete om en standard mellan företag, offentliga myndigheter och andra berörda parter, såsom oberoende reparatörer och lokalt ledda reparationsinitiativ, eller genom att utfärda en begäran om standardisering till de europeiska standardiseringsorganisationerna. En europeisk kvalitetsstandard för reparationstjänster kan stärka konsumenternas förtroende för reparationstjänster i hela unionen. En sådan standard kan omfatta aspekter som påverkar konsumenternas beslut om reparation, såsom tiden för att slutföra reparationen, tillgången till tillfälliga ersättningsvaror, kvalitetsgarantier såsom en kommersiell garanti för reparation och tillgången till stödtjänster som erbjuds av reparatörer såsom avlägsnande, installation och transport.

(39) De bestämmelser om efterlevnad som fastställs i detta direktiv påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 ([21]).

(40) För att ge konsumenterna incitament till att välja reparation för att varor ska återställas till avtalsenlighet inom säljarens ansvar och därmed främja reparation, där konsumenten väljer reparation som avhjälpande åtgärd för att varorna ska återställas till avtalsenlighet, bör direktiv (EU) 2019/771 ändras så att ansvarsperioden förlängs med tolv månader, vilket bör läggas till den återstående ansvarsperioden för varan. Denna förlängning bör tillämpas en gång. Medlemsstaterna skulle dock kunna ge ytterligare incitament till reparation genom att föreskriva ytterligare förlängningar av säljarens ansvar om reparation sker på nytt. Medlemsstaterna skulle också kunna införa eller behålla regler för att förlänga säljarens ansvar vid reparation med perioder som är längre än tolv månader. I linje med direktiv (EU) 2019/771 bör säljaren, i de fall då förlängning av ansvarsperioden är tillämplig, vara ansvarig för all bristande avtalsenlighet som förelåg vid den tidpunkt då varorna levererades och som framkommer under den återstående ansvarsperiod för varan, inbegripet förlängningen. Förlängningen av ansvarsperioden bör inte påverka de konsumenträttigheter som föreskrivs i direktiv (EU) 2019/771. Det här direktivet bör inte påverka medlemsstaternas införande eller behållande av bestämmelser som föreskriver en längre förlängning av ansvarsperioden enbart för reparerade delar i enlighet med direktiv (EU) 2019/771. Med beaktande av den flexibilitet som direktiv (EU) 2019/771 ger bör de medlemsstater som inte föreskriver fasta tidsfrister för säljarens ansvar, eller endast föreskriver en preskriptionsfrist för de avhjälpande åtgärderna, säkerställa att säljarens ansvar eller preskriptionsfristen för de avhjälpande åtgärderna vid reparation motsvarar minst två år och tolv månader, vilket motsvarar den minimiansvarsperiod för säljaren som fastställs i direktiv (EU) 2019/771 och minimiförlängningen av denna period vid reparation. Förlängning av ansvarsperioden skulle främja hållbar konsumtion och bidra till en cirkulär ekonomi.

(41) För att främja reparation inom säljarens ansvar, till förmån för konsumenterna och för skyddet av miljön, bör direktiv (EU) 2019/771 ändras ytterligare så att det införs en ny skyldighet att informera konsumenten om rätten att

([20]) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

([21]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 av den 25 november 2020 om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen och om upphävande av direktiv 2009/22/EG (EUT L 409, 4.12.2020, s. 1).

välja mellan reparation och utbyte samt en förlängning av ansvarsperioden om konsumenten väljer reparation, för att på så sätt öka medvetenheten om båda alternativen och fördelen med att välja reparation. Detta informationskrav skulle främja hållbar konsumtion och bidra till en cirkulär ekonomi.

(42) För att bistå konsumenterna och ge incitament till reparation kan säljaren, beroende på den relevanta varukategorins särdrag, till konsumenten låna ut en ersättningsvara, om reparationen inte slutförs inom skälig tid eller utan väsentlig olägenhet. Denna ersättningsvara kan också vara en rekonditionerad vara. Under alla omständigheter bör den ersättningsvara som tillfälligt lånas ut till konsumenten vara kostnadsfri. Dessutom bör säljaren fortfarande genomföra reparationen inom skälig tid. Genom att tillhandahålla en vara på lån under den tid då reparationen utförs kan man undvika väsentlig olägenhet för konsumenten, men detta kan inte motivera en oskäligt lång reparationsperiod. Vid utbyte som avhjälpande åtgärd och på konsumentens begäran kan säljaren dessutom förse konsumenten med en rekonditionerad vara.

(43) För att möjliggöra kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv genom grupptalan är det nödvändigt att ändra bilaga I till direktiv (EU) 2020/1828. För att de behöriga myndigheter som utsetts av sina medlemsstater ska samarbeta och samordna åtgärder med varandra och med kommissionen för att säkerställa att reglerna i detta direktiv efterlevs är det nödvändigt att ändra bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 ([22]).

(44) För att de ekonomiska aktörerna ska kunna anpassa sig bör övergångsbestämmelser om tillämpningen av vissa artiklar i detta direktiv införas. Ändringen av direktiv (EU) 2019/771 bör endast tillämpas på köpeavtal som ingås efter den 31 juli 2026 för att säkerställa rättssäkerhet och ge säljarna tillräckligt med tid för att anpassa sig till de ändrade avhjälpande åtgärderna för reparation och utbyte.

(45) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ([23]), har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

(46) Främjandet av reparation av varor köpta av konsumenter, i syfte att bidra till en väl fungerande inre marknad och samtidigt tillhandahålla en hög nivå av miljö- och konsumentskydd, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på egen hand. Nya nationella tvingande regler som främjar hållbar konsumtion genom reparation av fel utanför tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2019/771 kommer sannolikt att dra åt olika håll och leda till fragmentering av den inre marknaden. Medlemsstaterna kan inte ändra de fullständigt harmoniserade regler om fel inom säljarens ansvar som fastställs i direktiv (EU) 2019/771. Syftet med detta direktiv kan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, uppnås bättre på unionsnivå genom fullt harmoniserade gemensamma regler som främjar reparation inom och utanför säljarens ansvar enligt direktiv (EU) 2019/771. Unionen kan därför anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(47) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och friheterna och syftar till att säkerställa full respekt för särskilt artiklarna 16, 26, 37, 38 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Det bidrar till en förbättring av miljöns kvalitet i enlighet med artikel 37 i stadgan genom att främja hållbar konsumtion av varor och därigenom minska de negativa miljöeffekterna av förtida kassering av fungerande varor. Detta direktiv säkerställer full respekt för artikel 38 om konsumentskydd genom att stärka konsumenternas rättigheter vid fel som uppstår eller framkommer utanför säljarens ansvar enligt direktiv (EU) 2019/771. Det säkerställer också respekten för näringsfriheten i enlighet med artikel 16 i stadgan genom att skydda avtalsfriheten och uppmuntra utvecklingen av reparationstjänster på den inre marknaden. Detta

([22]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 345, 27.12.2017, s. 1).

([23]) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

direktiv bidrar till integreringen av personer med funktionsnedsättning i enlighet med artikel 26 i stadgan genom att underlätta tillgång till den europeiska onlineplattformen för personer med funktionsnedsättning. Detta direktiv syftar till att säkerställa full respekt för stadgans artikel 47, om rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol genom effektiva medel för verkställighet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll, mål och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs gemensamma regler för att stärka bestämmelserna om reparation av varor i syfte att bidra till en väl fungerande inre marknad och samtidigt sörja för en hög konsument- och miljöskyddsnivå.

2. Detta direktiv ska tillämpas på reparation av varor köpta av konsumenter, i händelse av ett fel hos varorna som uppstår eller framkommer utanför säljarens ansvar enligt artikel 10 i direktiv (EU) 2019/771.

3. Artiklarna 5 och 6 ska endast tillämpas på varor för vilka och i den mån krav på reparerbarhet föreskrivs i de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga II.

4. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av direktiv (EU) 2018/958.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *konsument*: *konsument* enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv (EU) 2019/771.

2. *reparatör*: en fysisk eller juridisk person som, i anknytning till den personens närings- eller yrkesverksamhet, tillhandahåller reparationstjänster, inbegripet tillverkare och säljare som tillhandahåller reparationstjänster och leverantörer av reparationstjänster, oavsett om de är oberoende eller knutna till sådana tillverkare eller säljare.

3. *reparation*: *reparation* enligt definitionen i artikel 2.20 i förordning (EU) 2024/1781.

4. *säljare*: *säljare* enligt definitionen i artikel 2.3 i direktiv (EU) 2019/771.

5. *tillverkare*: *tillverkare* enligt definitionen i artikel 2.42 i förordning (EU) 2024/1781.

6. *auktoriserad representant*: *auktoriserad representant* enligt definitionen i artikel 2.43 i förordning (EU) 2024/1781.

7. *importör*: *importör* enligt definitionen i artikel 2.44 i förordning (EU) 2024/1781.

8. *distributör*: *distributör* enligt definitionen i artikel 2.45 i förordning (EU) 2024/1781.

9. *varor: varor* enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv (EU) 2019/771, utom vatten, gas och elektricitet.

10. *rekonditionering: rekonditionering* enligt definitionen i artikel 2.18 i förordning (EU) 2024/1781.

11. *krav på reparerbarhet*: krav enligt de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga II som gör det möjligt att reparera en vara, inbegripet krav som rör förbättrade förutsättningar för enkel demontering och krav som gäller tillgång till reservdelar, reparationsrelaterad information och verktyg, vilka är tillämpliga på varor eller specifika komponenter i varor.

12. *varaktigt medium*: *varaktigt medium* enligt definitionen i artikel 2.11 i direktiv (EU) 2019/771.

Artikel 3

Grad av harmonisering

Medlemsstaterna får inte behålla eller införa bestämmelser i sin nationella lagstiftning som avviker från bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 4

Det europeiska formuläret för reparationsinformation

1. Reparatörer får förse konsumenten med det europeiska formulär för reparationsinformation som anges i bilaga I. Det europeiska formuläret för reparationsinformation ska tillhandahållas på ett varaktigt medium och inom skälig tid från den tidpunkt då begäran gjordes och innan konsumenten blir bunden av ett avtal om tillhandahållande av reparationstjänster.

2. Det europeiska formuläret för reparationsinformation ska tillhandahållas kostnadsfritt.

3. Genom undantag från punkt 2, om en diagnostikjänst, även om det är en fysisk undersökning eller en undersökning på distans, behövs för att identifiera felets art och typen av reparation och för att uppskatta reparationspriset, får reparatören begära att konsumenten betalar de nödvändiga kostnaderna för denna tjänst.

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2011/83/EU ska reparatören informera konsumenten om kostnaderna för diagnostiktjänsten

4. I det europeiska formuläret för reparationsinformation ska följande reparationsvillkor anges på ett tydligt och begripligt sätt:

a) Reparatörens identitet.

b) Den geografiska adress där reparatören är etablerad samt reparatörens telefonnummer och e-postadress och, i förekommande fall, andra kommunikationsmedel online som gör det möjligt för konsumenten att kontakta och kommunicera med reparatören på ett snabbt, effektivt och lättillgängligt sätt.

c) Den vara som ska repareras.

d) Felets natur och den typ av reparation som föreslås.

e) Priset för reparationen eller, om priset rimligen inte kan beräknas i förväg, det sätt på vilket priset ska beräknas och det högsta pris som reparationen kan komma att uppgå till.

f) Den tid som behövs för att slutföra reparationen.

g) Tillgången till tillfälliga ersättningsvaror under reparationstiden och eventuella kostnader för tillfälligt utbyte för konsumenten.

h) Den plats där konsumenten ska överlämna varan för reparation.

i) I tillämpliga fall, tillgången till stödtjänster, såsom avlägsnande, installation och transport, som erbjuds av reparatören och specificerade eventuella kostnader för dessa tjänster för konsumenten.

j) Giltighetstiden för det europeiska formuläret för reparationsinformation.

k) I tillämpliga fall ytterligare information.

5. Reparatören får inte ändra de reparationsvillkor som anges i det europeiska formuläret för reparationsinformation under en period av 30 kalenderdagar från den dag då detta formulär lämnades till konsumenten. Reparatören och konsumenten får komma överens om en längre giltighetstid för det europeiska formuläret för reparationsinformation. Om konsumenten inom giltighetstiden godtar de villkor som anges i det europeiska formuläret för reparationsinformation ska reparatören vara skyldig att utföra reparationstjänsten på dessa villkor.

6. Om reparatören har tillhandahållit konsumenten ett fullständigt och korrekt europeiskt formulär för reparationsinformation ska följande krav anses vara uppfyllda:

a) Informationskraven avseende reparationstjänstens huvudsakliga egenskaper enligt artiklarna 5.1 a och 6.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU och artikel 22.1 j i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG ([24]).

b) Informationskraven avseende reparatörens identitet och kontaktuppgifter enligt artiklarna 5.1 b och 6.1 b och c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU, artikel 22.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG och artikel 5.1 a, b och c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG ([25]).

c) Informationskraven avseende priset enligt artiklarna 5.1 c och artikel 6.1 e i direktiv 2011/83/EU och artikel 22.1 i) och 22.3 a i direktiv 2006/123/EG.

d) Informationskraven avseende arrangemangen för utförandet av och den tid som krävs för att utföra reparationstjänsten enligt artiklarna 5.1 d och 6.1 g i direktiv 2011/83/EU.

Artikel 5

Skyldighet att reparera

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillverkaren på konsumentens begäran reparerar varor för vilka och i den utsträckning krav på reparerbarhet föreskrivs i de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga II. Tillverkaren ska inte vara skyldig att reparera sådana varor om reparation är omöjlig. Tillverkaren får lägga ut reparationer på entreprenad för att fullgöra sin reparationsskyldighet.

2. Reparationen enligt punkt 1 ska utföras på följande villkor:

a) Den ska genomföras antingen kostnadsfritt eller för ett skäligt pris.

b) Den ska utföras inom skälig tid från den tidpunkt då tillverkaren fysiskt förfogar över varan, har mottagit varan eller har fått tillgång till varan av konsumenten.

c) Tillverkaren får kostnadsfritt eller mot en skälig avgift under reparationstiden tillhandahålla konsumenten en ersättningsvara till utlåning.

d) Om reparation är omöjlig får tillverkaren erbjuda konsumenten en rekonditionerad vara.

3. Om den tillverkare som är skyldig att reparera enligt punkt 1 är etablerad utanför unionen ska dess auktoriserade representant i unionen fullgöra tillverkarens skyldighet. Om tillverkaren inte har någon auktoriserad representant i unionen ska importören av den berörda varan fullgöra tillverkarens skyldighet. Om det inte finns någon importör ska distributören av den berörda varan fullgöra tillverkarens skyldighet. Den auktoriserade representanten, importören och distributören får lägga ut reparationer på entreprenad för att fullgöra sin reparationsskyldighet.

4. Tillverkare som tillhandahåller reservdelar och verktyg för varor som omfattas av de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga II ska erbjuda dessa reservdelar och verktyg till ett skäligt pris som inte avskräcker från reparation.

5. Tillverkare eller, i tillämpliga fall, auktoriserade representanter, importörer eller distributörer som har en skyldighet att reparera enligt denna artikel ska säkerställa att konsumenterna via en fritt tillgänglig webbplats kan få tillgång till information om de vägledande priser som tas ut för typiska reparationer av varor som omfattas av de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga II.

([24]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

([25]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (”Direktiv om elektronisk handel”) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

6. Tillverkarna får inte använda några avtalsklausuler eller hårdvaru- eller programvarutekniker som hindrar reparation av varor som omfattas av de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga II, såvida det inte är motiverat av legitima och objektiva faktorer inbegripet skyddet av immateriella rättigheter i enlighet med unionsrätten och nationell rätt. Tillverkarna får särskilt inte hindra oberoende reparatörer från att använda originalreservdelar eller begagnade reservdelar, kompatibla reservdelar och reservdelar som skapats genom 3D-printing om dessa reservdelar uppfyller kraven i unionsrätt eller nationell rätt, till exempel krav på produktsäkerhet, och efterlever immateriella rättigheter. Denna punkt påverkar inte de särskilda kraven i de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga II och påverkar inte heller tillämpningen av unionsrätten och nationell rätt som föreskriver skydd av immateriella rättigheter.

7. Tillverkare får inte vägra att reparera varor som omfattas av de unionsrättsakter som förtecknas i bilaga II enbart av det skälet att en tidigare reparation har utförts av andra reparatörer eller av andra personer.

8. Utan att det påverkar skyldigheten att reparera enligt denna artikel får konsumenterna begära reparation hos valfri reparatör.

9. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga II genom att uppdatera förteckningen över unionsrättsakter som fastställer krav på reparerbarhet mot bakgrund av utvecklingen av regelverket. Kommissionen ska anta sådana delegerade akter utan onödigt dröjsmål efter offentliggörandet av respektive unionsrättsakt och senast tolv månader efter ett sådant offentliggörande.

Artikel 6

Information om skyldighet att reparera

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillverkaren eller, i tillämpliga fall, den auktoriserade representanten, importören eller distributören kostnadsfritt tillhandahåller information om reparationstjänsterna på ett lättillgängligt, tydligt och begripligt sätt, åtminstone under hela den tid då reparationsskyldighet gäller enligt artikel 5.

Artikel 7

Den europeiska onlineplattformen för reparation

1. En europeisk onlineplattform för reparation (*den europeiska onlineplattformen*) ska inrättas för att göra det möjligt för konsumenter att hitta reparatörer och, i tillämpliga fall, säljare av rekonditionerade varor, köpare av defekta varor för rekonditionering och lokalt ledda reparationsinitiativ. Den europeiska onlineplattformen ska bestå av de nationella delar där det gemensamma onlinegränssnittet används och ska innehålla länkar till de nationella onlineplattformar för reparation som avses i punkt 3 (*de nationella onlineplattformarna*).

2. Senast den 31 juli 2027 ska kommissionen ha utvecklat det gemensamma onlinegränssnittet för den europeiska onlineplattformen. Det gemensamma onlinegränssnittet ska uppfylla kraven i punkt 6 och finnas tillgängligt på alla officiella unionsspråk. Kommissionen ska därefter säkerställa det tekniska underhållet av det gemensamma onlinegränssnittet.

3. Medlemsstaterna ska använda det gemensamma onlinegränssnitt som avses i punkt 2 för sina nationella delar. Medlemsstater som har åtminstone en nationell onlineplattform, oavsett om den är offentlig eller privat, som omfattar hela deras territorium och uppfyller bestämmelserna i punkt 6 är dock inte skyldiga att inrätta en nationell del på den europeiska onlineplattformen. I stället ska den europeiska onlineplattformen innehålla länkar till dessa nationella onlineplattformar. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella onlineplattformar kan tas i drift senast den 31 juli 2027.

4. Medlemsstaterna får utvidga tillämpningsområdet för den nationella delen på den europeiska onlineplattformen eller, i tillämpliga fall, den nationella onlineplattformen till att omfatta inte bara reparatörer utan även säljare av varor som har genomgått rekonditionering, köpare av defekta varor för rekonditionering och lokalt ledda reparationsinitiativ.

5. Användningen av nationella delar och nationella onlineplattformar på den europeiska onlineplattformen ska vara kostnadsfri för konsumenterna. Registreringen ska vara frivillig för reparatörer och, i tillämpliga fall, säljare av varor som har genomgått rekonditionering, köpare av defekta varor för rekonditionering och lokalt ledda reparationsinitiativ.

6. De nationella delar där det gemensamma onlinegränssnittet används och de nationella onlineplattformarna ska

a) omfatta sökfunktioner avseende varor, uppgift om platsen för reparationstjänster, inbegripet en kartbaserad funktion, tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster, reparationsvillkor, inbegripet den tid som krävs för att slutföra reparationen, tillgången till tillfälliga ersättningsvaror och den plats där konsumenten överlämnar varorna för reparation, tillgång till och villkor för stödtjänster, inbegripet avlägsnande, installation och transport, som erbjuds av reparatörer, och tillämpliga europeiska eller nationella kvalitetsstandarder för reparation,

b) i tillämpliga fall, innehålla en funktion för sökning efter säljare av varor som har genomgått rekonditionering, köpare av defekta varor för rekonditionering och lokalt ledda reparationsinitiativ,

c) göra det möjligt för konsumenterna att begära det europeiska formuläret för reparationsinformation från reparatörer som erbjuder det,

d) göra det möjligt för reparatörer att göra regelbundna uppdateringar av kontaktuppgifter och tjänster,

e) göra det möjligt för reparatörer att ange att de följer tillämpliga unionskvalitetsstandarder eller nationella kvalitetsstandarder,

f) möjliggöra tillgänglighet via nationella webbplatser som är anslutna till den gemensamma digitala ingång som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 ([26]),

g) säkerställa tillgång för personer med funktionsnedsättning, och

h) tillhandahålla kontaktformulär så att användare kan rapportera tekniska problem som rör den europeiska onlineplattformens funktion samt felaktigheter i den information som tillhandahålls av reparatörer och, i tillämpliga fall, av säljare av varor som har genomgått rekonditionering, köpare av defekta varor för rekonditionering och lokalt ledda reparationsinitiativ.

7. Den europeiska onlineplattformen ska göra det möjligt att samla in icke-personuppgifter om de nationella delarnas funktion.

8. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att informera konsumenter, relevanta ekonomiska aktörer och säljare om att den europeiska onlineplattformen är tillgänglig.

Artikel 8

Expertgrupp

Kommissionen ska inrätta en expertgrupp som består av företrädare för alla medlemsstater och som leds av en företrädare för kommissionen. Expertgruppens uppgift ska vara att ge kommissionen råd om utformningen och av den europeiska onlineplattformen och dess funktion samt om dess nationella delar.

Artikel 9

Nationella kontaktpunkter

1. Senast den 31 juli 2026 ska medlemsstaterna informera kommissionen om

a) den nationella kontaktpunkt som de har utsett för den europeiska onlineplattformen, eller

b) de nationella onlineplattformar som de har inrättat eller kommer att inrätta i enlighet med artikel 7.3.

2. Senast den 31 juli 2026 får medlemsstater som använder de nationella delarna av den europeiska onlineplattformen anta villkor, i enlighet med unionsrätten, för tillgången till de nationella delarna för registrering för reparatörer och, i tillämpliga fall, säljare av varor som har genomgått rekonditionering, köpare av defekta varor för rekonditionering och lokalt ledda reparationsinitiativ. Sådana villkor får särskilt innehålla bestämmelser om den nationella kontaktpunktens förhandsgodkännande av registreringen i den nationella delen och krav på yrkeskvalifikationer. Dessa medlemsstater ska senast den dagen underrätta kommissionen om eventuella antagna villkor.

([26]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

3. De medlemsstater som använder de nationella delarna av den europeiska onlineplattformen och tillämpar de villkor som avses i punkt 2 i denna artikel ska säkerställa att deras nationella del kan tas i drift senast sex månader från den dag då kommissionen tillhandahåller det gemensamma onlinegränssnitt som föreskrivs i artikel 7.2.

4. Den nationella kontaktpunkten ska ansvara för följande uppgifter:

a) Tillhandahållande av tillgång till den nationella delen för registrering för reparatörer och, i tillämpliga fall, säljare av varor som har genomgått rekonditionering, köpare av defekta varor för rekonditionering och lokalt ledda reparationsinitiativ.

b) Säkerställande av efterlevnad av de villkor för tillgång som medlemsstaterna fastställer enligt punkt 2.

c) Stöd till kommissionen vad gäller driften av de nationella delarna av den europeiska onlineplattformen.

Artikel 10

Åtgärder för mikroföretag och små och medelstora företag

När så är lämpligt ska kommissionen anta riktlinjer för att bistå särskilt mikroföretag och små och medelstora företag att uppfylla de krav och skyldigheter som fastställs i detta direktiv.

Artikel 11

Efterlevnad

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpliga och effektiva medel för att säkerställa efterlevnaden av detta direktiv.

2. De medel som avses i punkt 1 ska omfatta bestämmelser som möjliggör för ett eller flera av följande organ, i enlighet med vad som fastställs i nationell rätt, att vidta åtgärder i enlighet med nationell rätt vid medlemsstatens domstolar eller behöriga förvaltningsmyndigheter för att säkerställa att de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv tillämpas:

a) Offentliga organ och deras företrädare.

b) Organisationer som har ett berättigat intresse av att skydda konsumenterna och miljön.

c) Yrkessammanslutningar som har ett berättigat intresse att vidta åtgärder.

Artikel 12

Konsumentinformation

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att information om konsumenternas rättigheter enligt detta direktiv och om hur dessa rättigheter kan genomdrivas finns tillgänglig för konsumenterna, inbegripet på nationella webbplatser som är anslutna till den gemensamma digitala ingång som inrättats genom förordning (EU) 2018/1724.

Artikel 13

Medlemsstaternas åtgärder för att främja reparation

1. Medlemsstaterna ska vidta åtminstone en åtgärd för att främja reparation.

2. Senast den 31 juli 2029 ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla en eller flera åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra information om de åtgärder som har anmälts av medlemsstaterna.

Artikel 14

Tvingande natur

1. Om inte annat föreskrivs i detta direktiv ska inget avtal som, till konsumentens nackdel, utesluter tillämpningen av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv, avviker från dem eller ändrar deras verkan vara bindande för konsumenten.

2. Detta direktiv ska inte hindra reparatören från att erbjuda konsumenten avtalsvillkor som ger ett bättre skydd än vad som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som har antagits enligt artiklarna 4, 5 och 6 och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast den 31 juli 2026 samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 16

Ändring av direktiv (EU) 2019/771

Direktiv (EU) 2019/771 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 7.1 ska led d ersättas med följande:

”d) föreligga i den kvantitet och besitta de egenskaper och andra särdrag, bl.a. i fråga om hållbarhet, reparerbarhet, funktionalitet, kompatibilitet och säkerhet, som är normala för varor av samma typ och som konsumenten rimligen kan förvänta sig med hänsyn till varornas art och med beaktande av eventuella offentliga uttalanden som gjorts av eller på uppdrag av säljaren eller andra personer i tidigare led i transaktionskedjan, inbegripet tillverkaren, särskilt i reklam eller på märkningar.”

2. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”2a. Om reparation i enlighet med artikel 13.2 äger rum som avhjälpande åtgärd för att återställa varorna till avtalsenlighet ska ansvarsperioden förlängas en gång med tolv månader.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får behålla eller införa längre tidsfrister än de som avses i punkterna 1, 2 och 2a.”

c) Följande punkt ska införas:

”5a. Medlemsstater som i enlighet med punkt 3 eller 5 inte föreskriver fasta tidsfrister för säljarens ansvar eller endast föreskriver en preskriptionsfrist för de avhjälpande åtgärderna, får avvika från punkt 2a under förutsättning att de säkerställer att säljarens ansvar eller preskriptionsfristen för avhjälpande åtgärder vid reparation motsvarar minst tre år.”

3. I artikel 13 ska följande punkt införas:

”2a. Innan säljaren vidtar den avhjälpande åtgärden för att återställa varan till avtalsenlighet ska säljaren informera konsumenten om konsumentens rätt att välja mellan reparation och utbyte samt om den möjliga förlängning av ansvarsperioden som föreskrivs i artikel 10.2a.”

4. Artikel 14.1 ska ersättas med följande:

”1. En reparation eller ett utbyte ska utföras

a) kostnadsfritt,

b) inom skälig tid från den tidpunkt då konsumenten har informerat säljaren om den bristande avtalsenligheten, och

c) utan väsentlig olägenhet för konsumenten, med beaktande av varans natur och det ändamål för vilket konsumenten behövde varan.

Under reparationen får säljaren, beroende på den relevanta varukategorins särdrag, särskilt konsumentens behov av att ha sådana varor permanent tillgängliga, kostnadsfritt tillhandahålla konsumenten en ersättningsvara, inbegripet en rekonditionerad vara, som lån.

Säljaren får på konsumentens uttryckliga begäran tillhandahålla en rekonditionerad vara för att fullgöra sin skyldighet att ersätta varan.”

Artikel 17

Ändring av direktiv (EU) 2020/1828

I bilaga I till direktiv (EU) 2020/1828 ska följande punkt läggas till:

”69. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1799 av den 13 juni 2024 om gemensamma regler för att främja reparation av varor och om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiven (EU) 2019/771 och (EU) 2020/1828 (EUT L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj)”.

Artikel 18

Ändring av förordning (EU) 2017/2394

I bilagan till förordning (EU) 2017/2394 ska följande punkt läggas till:

”29. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1799 av den 13 juni 2024 om gemensamma regler för att främja reparation av varor och om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiven (EU) 2019/771 och (EU) 2020/1828 (EUT L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).”

Artikel 19

Rapportering från kommissionen samt översyn

1. Senast den 31 juli 2031 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur detta direktiv, särskilt artiklarna 5 och 16, bidrar till att främja reparation på den inre marknaden, inbegripet reparation av varor som omfattas av reparerbarhetskrav utanför den rättsliga garantin och konsumenternas val av reparation inom ramen för den rättsliga garantin samt dess inverkan på företag och konsumenter.

2. Rapporten ska också innehålla en bedömning av ändamålsenligheten i incitamenten för val av reparation, inbegripet utvidgningen av den rättsliga garantin, och behovet av att främja kommersiella garantier för reparationstjänster och att anta regler om reparatörernas ansvar för reparation.

3. När det gäller artikel 7 ska rapporten innehålla en bedömning av den europeiska onlineplattformens ändamålsenlighet på grundval av information om antalet aktiva leverantörer av reparationstjänster och antalet konsumenter som har använt den europeiska onlineplattformen.

4. Kommissionen ska översända rapporten till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med den information som är nödvändig för utarbetandet av rapporten. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

5. Den harmoniseringsnivå som krävs för att säkerställa lika villkor för företag på den inre marknaden, inbegripet överensstämmelsen och skillnaderna mellan nationell lagstiftning i medlemsstaterna genom vilken detta direktiv införlivas, särskilt när det gäller ansvarsperioder, ska bedömas i samband med den översyn som föreskrivs i artikel 25 i direktiv (EU) 2019/771.

Artikel 20

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.9 ska ges till kommissionen för en period av sex år från och med den 31 augusti 2024. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sex år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 21

Övergångsbestämmelser

Artikel 16 i detta direktiv ska inte tillämpas på köpeavtal som ingåtts före den 31 juli 2026.

Artikel 22

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 juli 2026. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa åtgärder från och med den 31 juli 2026.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 23

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 24

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 juni 2024.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*
R. METSOLA	M. MICHEL

BILAGA I

EUROPEISKT FORMULÄR FÖR REPARATIONSINFORMATION

Del I

Identitet och kontaktuppgifter för den reparatör som tillhandahåller reparationstjänsten

Reparatör	[Identitet]
Adress	[Geografisk adress som konsumenten ska använda]
Telefonnummer	
E-postadress	
Andra kommunikationsmedel online som gör det möjligt för konsumenten att snabbt och effektivt kontakta och kommunicera med reparatören, om sådana tillhandahålls av reparatören.	

Del II

Information om reparationstjänsten

Vara som ska repareras	[Identifiering av varan]
Felets natur	[Beskrivning av felet]
Typ av reparation som föreslås	[Vilka typer av åtgärder kommer att vidtas för att reparera felet]
Pris för reparation eller, om det inte går att beräkna, tillämplig beräkningsmetod och maximipris för reparationen	[Detta avser det totala beloppet eller, om detta inte är möjligt, beräkningsmetoden och pristaket för reparationstjänsten, i EUR/nationell valuta]
Tid för att slutföra reparationen	[Tid i antal dagar då reparatören åtar sig att utföra tjänsten]
Tillgång till tillfällig ersättningsvara	[Med tillfällig ersättningsvara förstås att konsumenten kommer att få en likvärdig vara för användning under reparationstiden, reparatören ska ange ”Ja” eller ”Nej”.]
Om ja, ange i förekommande fall motsvarande kostnader:	[I EUR/nationell valuta].
Plats för överlämnande av varorna	[Den plats där konsumenten ska överlämna varan för reparation]
I förekommande fall, tillgången till stödtjänster	[Ange om och i vilken mån stödtjänster som flyttning, installation och transport erbjuds, eller ”Inga” om ingen stödtjänst erbjuds för den berörda reparationen]
Om ja, ange i förekommande fall motsvarande kostnader:	[I EUR/nationell valuta, per erbjuden tjänst]
Giltighetstiden för det europeiska formuläret för reparationsinformation	[Giltighetstid på minst 30 dagar]
I förekommande fall, ytterligare information	

Texten inom hakparentes utgör förklarande information till reparatören och måste ersättas med motsvarande uppgifter.

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER UNIONSRÄTTSAKTER OM KRAV PÅ REPARERBARHET

1. För tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk, kommissionens förordning (EU) 2019/2023 ([1])
2. För diskmaskiner för hushållsbruk, kommissionens förordning (EU) 2019/2022 ([2])
3. För kyl-/frysprodukter, kommissionens förordning (EU) 2019/2019 ([3])
4. För elektroniska bildskärmar, kommissionens förordning (EU) 2019/2021 ([4])
5. För svetsutrustning, kommissionens förordning (EU) 2019/1784 ([5])
6. För dammsugare, kommissionens förordning (EU) nr 666/2013 ([6])
7. För servrar och datalagringsprodukter, kommissionens förordning (EU) 2019/424 ([7])
8. För mobiltelefoner, trådlösa telefoner och surfplattor, kommissionens förordning (EU) 2023/1670 ([8])
9. För torktumlare för hushållsbruk, kommissionens förordning (EU) 2023/2533 ([9])
10. För varor som innehåller batterier för lätta transportmedel, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 ([10])

([1]) Kommissionens förordning (EU) 2019/2023 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG, om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1275/2008 och om upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 1015/2010 (EUT L 315, 5.12.2019, s. 285).

([2]) Kommissionens förordning (EU) 2019/2022 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för diskmaskiner för hushållsbruk i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG, om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1275/2008 och om upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 1016/2010 (EUT L 315, 5.12.2019, s. 267).

([3]) Kommissionens förordning (EU) 2019/2019 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för kyl-/frysprodukter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 643/2009 (EUT L 315, 5.12.2019, s. 187).

([4]) Kommissionens förordning (EU) 2019/2021 av den 1 oktober 2019 om fastställande av ekodesignkrav för elektroniska bildskärmar i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG, om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1275/2008 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 642/2009 (EUT L 315, 5.12.2019, s. 241).

([5]) Kommissionens förordning (EU) 2019/1784 av den 1 oktober 2019 om fastställande av ekodesignkrav för svetsutrustning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG (EUT L 272, 25.10.2019, s. 121).

([6]) Kommissionens förordning (EU) nr 666/2013 av den 8 juli 2013 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG vad gäller ekodesignkrav för dammsugare (EUT L 192, 13.7.2013, s. 24).

([7]) Kommissionens förordning (EU) 2019/424 av den 15 mars 2019 om fastställande av ekodesignkrav för servrar och datalagringsprodukter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 617/2013 (EUT L 74, 18.3.2019, s. 46).

([8]) Kommissionens förordning (EU) 2023/1670 av den 16 juni 2023 om fastställande av krav på ekodesign för smarttelefoner, andra mobiltelefoner än smarttelefoner, trådlösa telefoner och surfplattor i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) 2023/826 (EUT L 214, 31.8.2023, s. 47).

([9]) Kommissionens förordning (EU) 2023/2533 av den 17 november 2023 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG vad gäller krav på ekodesign för torktumlare för hushållsbruk, om ändring av kommissionens förordning (EU) 2023/826 och om upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 932/2012 (EUT L, 2023/2533, 22.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2533/oj).

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1).